

Nr 606.

Av herrar **Hallén** och **Pettersson** i Norregård, *angående vissa ändringar i kommunalskattelagen med anledning av de vidtagna ändringarna i stadgan om ersättning för riksdagsmannauppsdragets fullgörande.*

I memorial nr 5 framlade konstitutionsutskottet den 11 mars 1954 för riksdagen bland annat förslag till lag angående ändring i stadgan den 21 februari 1941 (nr 98) om ersättning för riksdagsmannauppsdragets fullgörande. Med bifall till utskottets hemställan, såvitt avsåg nämnda förslag, antog riksdagen för sin del förslaget den 17 mars 1954. Detta har sedermera antagits jämväl av Kungl. Maj:t, varefter den sålunda antagna lagen utfärdats den 19 mars 1954 (SFS 96/1954).

Tidigare gällande bestämmelser i arvodesstadgan inneburo, bland annat, att till riksdagsman, bosatt i Stockholm eller inom ett på visst sätt angivet område i Stockholms närhet, utgick arvode om 9 000 kronor om året och att till annan riksdagsman utgick arvode om 12 000 kronor om året. Nu ifrågavarande bestämmelser i arvodesstadgan kompletterades av en föreskrift i 33 § fjärde stycket kommunalskattelagen, på grund varav riksdagsman ägde av arvodet såsom kostnad för riksdagsmannauppsdragets fullgörande vid inkomsttaxering avdraga två tredjedelar, om han åtnjutit det högre arvodet, och en tredjedel, om han åtnjutit det lägre arvodet.

Efter de nu genomförda ändringarna anges i arvodesstadgan, att arvode utgöres av dels grundarvode — 9 000 kronor för alla riksdagsledamöter — dels ersättning för de med riksdagsmannauppsdraget förenade kostnaderna (kostnadsersättning). Kostnadsersättningen uppgår till samma belopp, som riksdagsmännen förut ägde avdraga vid inkomsttaxering, nämligen för riksdagsmän, som tidigare uppburo det högre arvodet, 8 000 kronor om året, och för övriga riksdagsmän 3 000 kronor om året. Vid ändringarna av arvodesstadgan har förutsetts, att grundarvodet skall vara beskattningsbart såsom inkomst och att kostnadsersättningen skall vara icke skattepliktig (jfr memorialet s. 3 f). Ändringarna i stadgan lända till efterrättelse för tiden från och med den 1 januari 1954.

Sedan ändringarna genomförts, bör, såsom konstitutionsutskottet uttalat i sitt memorial (s. 5), den ovan nämnda bestämmelsen i kommunalskattelagen revideras.

Den erforderliga ändringen i kommunalskattelagen synes kunna ske så, att den angivna bestämmelsen upphäves. Kostnadsersättningen torde vara att bedöma såsom sådana av staten anvisade medel till bestridande av särskilda, med visst uppdrag förenade kostnader, vilka medel jämlikt 32 § 3 mom. kommunalskattelagen icke skola vid inkomstdeklaration upptagas såsom intäkter och vilka

förty äro skattefria. Möjligen kunde övervägas ett förtydligande tillägg till den exemplifierande uppräkningsen av skattefria kostnadsbidrag i nämnda moment.

Under åberopande av vad som ovan anförts få vi härmed hemställa,
att riksdagen måtte för sin del antaga sådana ändringar i kommunalskattelagen, som betingas av de genom lagen den 19 mars 1954 angående ändring i stadgan den 21 februari 1941 om ersättning för riksdagsmannauppdragets fullgörande vidtagna ändringarna i fråga om riksdagsmännens arvoden, ävensom att bevillningsutskottet måtte utarbeta erforderlig lagtext.

Stockholm den 24 mars 1954.

Harald Hallén.

J. W. Pettersson
i Norregård.
